

Č. 3329.

Pozemková reforma: * Nezákonně jest rozhodnutí státního pozemkového úřadu, jímž byl odepřen souhlas k zcizení zabraného pozemku jen z toho důvodu, že bývalý vlastník jeho nemá již disposičního práva nad ním, ježto stpú po podání žádosti pozemek ten převzal.

(Nález ze dne 5. března 1924 č. 3916.)

V ě c: František B. v T. proti státnímu pozemkovému úřadu o souhlas ke zcizení zabrané půdy.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonno . t.

D ů v o d y: — — —

Nař. rozhodnutím odepřel stpú udělení souhlas k smlouvě, kterou majitel zabraného statku S. prodal st-li od tohoto statku parcelu č. —, a to v podstatě z toho důvodu, poněvadž zatím sám, dohodnuv se s vlastníkem, převzal onen statek i se zmíněnou parcelou, takže bývalý vlastník nemá více disposičního práva nad ní.

Stížnost popírá zákonnost tohoto důvodu uvádějíc, že úřad dříve, než pozemek převzal, měl zjistiti, zda jsou zde předpoklady pro udělení žádaného souhlasu, a měl dle výsledku tohoto šetření o žádosti st-lově rozhodnouti, nikoliv však teprve po uplynutí šesti měsíců zamítnouti prostě jeho žádost s poukazem na to, že na základě dohody s vlastníkem zatím sám pozemek onen převzal. Že si vlastník nevymínil ponechání onoho pozemku, nemůže dle stížnosti vaditi udělení souhlasu, neboť vlastním jednostranným aktem svým nemohl druhou smluvní stranu zbaviti práv, jež jí vzešla z uzavření kupní smlouvy.

Nss dal stížnosti za pravdu.

Dle § 7 zák. záb. jest k zcizení zabrané nemovitosti zapotřebí souhlasu stpú-u. Souhlas ten má udělen býti vždy, když tomu nevádí plnění účelů pozemkové reformy, a má pak ten účinek, že nemovitost se souhlasem stpú-u zcizená přestává býti majetkem zabraným a stává se volným majetkem nového nabyvatele, leda že by se stala součástí jiného zabraného majetku, neb že by sama o sobě svou rozlohou majetek ten tvořila.

St-l podal stpú-u žádost za udělení souhlasu ke zcizení zabraného pozemku, a tím uvedl na spor otázku, zda jest možno pozemek onen propustiti ze záboru bez újmy pro účely pozemkové reformy. Otázku tu musil úřad řešiti dříve, než přistoupil k převzetí zabraného pozemku, neboť strana podáním žádosti o souhlas ke zcizení pozemku nabyla nároku na to, aby jí za předpokladu, že zcizení nevádí účelům pozemkové reformy, pozemek onen udělením žádaného souhlasu ze záboru byl propuštěn a nebyl stpú-em přejímán.

Tento nárok její byl by zajisté dotčen, kdyby úřad přes to, že zmíněný předpoklad pro udělení souhlasu splněn byl, nemovitost převzal.

Proto musí úřad dříve, než převezme pozemek, ohledně něhož žádáno bylo za souhlas ke zcizení dle § 7 zák. záb., rozhodnouti, zda udělení žádaného souhlasu jest s hlediska ochrany zájmů souvisejících s prováděním pozemkové reformy přípustno či nikoliv. V prvním případě musí

úřad žádosti za souhlas vyhověti a od převzetí upustiti, v případě druhém musí žádost zamítnouti, načež může pozemek převzítí.

Odporuje tedy zákonu, když stpů převezme nemovitost, za jejíž propuštění ze zaboru udělením souhlasu ke zcizení dle § 7 zák. záb. bylo žádáno, a pak teprve vyřídí žádost st-lovu za udělení souhlasu prostým poukazem na to, že nemovitost onu již převzal, a že vlastník nemá dispozičního práva nad ní.

Vzhledem k tomu bylo nař. rozhodnutí, jež z tohoto důvodu souhlas ke zcizení st-li odpírá, zrušiti dle 7 § zák. o ss.

Č. 3330.

Trestní právo policejní (Slovensko): * V trestním řízení pro zanedbání soupisové povinnosti podle § 9 vl. nař. č. 61/1920 jest další postup instanční posuzovati výhradně podle tohoto předpisu a nikoliv podle zák. čl. XX : 1901.

(Nález ze dne 5. března 1924 č. 3917).

V ě c: Filiálka spořitelny v N. v likvidaci (adv. Dr. Em. Duke z Prahy) proti župnímu úřadu v Michalovcích o trest pro nepodání soupisu pozemkového majetku.

V ý r o k: Stížnost dílem se odmítá jako nepřipustná, dílem zamítá se jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Stpů oznámil župnímu úřadu, že st-lka nesplnila soupisovou povinnost, jež vl. nař. z 9. ledna 1920 č. 61 Sb. uložena byla vlastníkům pozemkového majetku zabraného státem, a navrhl, aby st-lka byla pro zanedbání této povinnosti potrestána.

Rozsudkem ze 4. února 1922 osvobodil služnovský úřad ve V. st-lku, poněvadž od 25. října 1919 nebyla více držitelkou velkostatku, nýbrž A. Sz., a nebyla tedy povinna předkládati soupis ohledně tohoto velkostatku.

Z tohoto rozhodnutí podal stpů odvolání k župnímu úřadu, namítaje, že smlouva, kterou st-lka prodala dotyčný majetek A. Sz-ové, nemá vůči státu účinnosti, ježto byla uzavřena po 28. října 1918 bez schválení stpů-u.

Župní úřad odvolání vyhověl a nálezem z 20. května 1922 uznal st-lku vinnou přestupkem § 5 cit. nař., poněvadž jako vlastnice pozemkového majetku státem zabraného nesplnila soupisovou povinnost, a odsoudil ji k pokutě 5000 K.

V důvodech svého rozhodnutí poznamenal úřad, že smlouva, kterou st-lka velkostatek prodala, nebyla úřadem schválena, a proto měla st-lka jako vlastnice statku soupis předložiti.

Vyrozumívaje st-lku o tomto svém rozhodnutí podotkl úřad, že dle § 9 cit. nař. není z rozhodnutí toho další odvolání přípustno.

St-lka podala však u okr. soudu ve V. jednak stížnost k min. i ro Slov., jednak stížnost k nss-u.

Obě stížnosti byly jí výměrem župního úřadu v M. vráceny a sice stížnost na min. s podotknutím, že jest dle § 9 cit. nař. nepřipustnou, stížnost pak na nss s poučením, že dle zák. z 22. října 1875 č. 36